derationen vil slutte sig til Féderationer og Komitéer i Udlandet, og i Frankrig vil de samlede Kvindeforeninger bestaa af alle Foreninger, der arbejder for Kvindesagen.

Det fælles Maal er Kvindesagens Fremme, og de forskellige Afskygninger vil optræde saa enigt som muligt. Vi vil hverken have Præsident eller Præsidentinde, thi i Frankrig bliver let saadanne Foreninger ensidige og smaa Pavedømmer, hvor Bestyrelsen alene er de handlende, og saa vidt det afhænger af os, vil Féderation-Komitéen blive fuldstændig demokratisk. Hvad der angaar det store Møde, der skal være samme Dag i alle Lande, vil vi søge at blive med de andre.

Stemningen her var straks for at kalde Sammenslutningen Féderation og ikke Central-Komitè.

Vi længes nu meget efter at høre fra „De samlede Kvindeforeninger" i København.

Med hjertelig Hilsen

Deres hengivne
Eugénie Pontanié Pierre.

Kvindelige Læger i Tyskland.

Fru Redaktrice!

I Deres sidste ærede Blad findes en Artikel om Kvinderne i Tyskland, hvori læses følgende: „Saa langt er Tyskland endnu tilbage, at kvindelige Læger gives der ikke."

Dette er urigtigt. Jeg har konsuleret en meget bekendt og dygtig Læge i Berlin Frk. Dr. Tiburtius, boende Friedrichstr. 203. Der gives endnu i Berlin to kvindelige Læger, nemlig Frk. Dr. Lehmus, Krausnickst. 24, samt Dr. Bluhm, Gertraudenstr. 18—19.

Ærb. *O. J.*

Med Tak for Deres Oplysning, som er ganske rigtig, maa vi dog tilføje, at vor første Meddelelse alligevel er korrekt, idet de kvindelige Læger, som findes i Berlin og har stor Praksis, i Virkeligheden **ikke har Practikanda.** Det vil sige den juridiske Ret, der følger med at være Læge, f. Ex. at udstede Dødsattest, Vaksinationsattest og andet.

Ethvert Menneske har i Følge Kvaksalveriloven i Tyskland Lov til at helbrede, naar de kun opfylder visse Betingelser.

De kvindelige Læger der praktiser i Tyskland, har enten ikke taget Eksamen eller taget dem ved Universiteter i Schweitz eller i andre Lande. De associerer sig da gerne med en mandlig Læge, som de tilkalder i de Tilfælde, hvor den juridiske Myndighed kræves af Lægen. *Red.*

Ligestilling.

I Kanton Neufchatel er der vedtaget en Straffelov, hvis Bestemmelser stiller Mand og Kvinde lige, idet alle Personer, det være *Mænd* eller *Kvinder*, der paa en eller anden Maade opfordrer til Utugt paa Gader eller offenlige Pladser, straffes med Bøder eller Fængsel.

I København derimod véd vi, at det kun er Kvinderne, der straffes for Utugt, hvis de træffes heri uden at have den lovbeskyttende Bevilling hertil, første Gang med en Advarsel, senere med Tvang til at bedrive den Last, som Lovgivningen først straffede dem for.

Manden gaar i alle Tilfælde frit om med hævet Pande, hvad enten han er Forføreren eller Kunden, der under Bordellet sin Søgning.

Selskabelige Sammenkomster.

Kvindelig Fremskridtsforening begynder Mandagen den 28. September sine selskabelige Sammenkomster i Lokalet, Østergade 15. For en Betaling af 30 Øre faas baade Kaffe og Dans; der skal ikke løses Balbaand. I den store Sal vil Musiken præcis Kl. 8½ spille til Dans, som vil vare til Kl. 12. I den mindre Sal vil der være Lejlighed til Diskusion og Samtale, og ethvert Medlem, der har noget paa Hjerte angaaende alvorlige Spørgsmaal, vil her kunne faa Lejlighed til at bringe det frem, da Ordet er frit, naar de derom henvender sig til Ordstyreren.

Medlemmerne kan medtage bekendte, lige som Medlemmer af de oppositionelle Foreninger ved Forevisning af deres Medlemskort kan erholde Billetter hos Foreningens Bestyrelsesmedlemmer samt i Boghandelen, Klosterstræde 12, og i dette Blads Ekspedition, Annonce-Kontoret, Nyvej 19.

De kvindelige Tobaksarbejderes Sangforening afholdt Lørdag den 12. September Stiftelsesfest i Rømersgade 22. De kvindelige Sangere var gaaet betydeligt frem siden deres Optræden for 9 Maaneder siden, og Altstemmerne gjorde god Virkning. Sangforeningen havde faaet en Tilvækst af en smuk Sopran, og der blev denne Gang sunget Duetter for Sopran og Alt. Der var mødt en temmelig stor Forsamling med god Vilje til at more sig, men den forfærdelige Upræcished og de lange Pavser mellem Numrene spredte Interessen og tog en hel Del af Fornøjelsen bort. Og hvorfor i Alverden kan ikke kvindelige Sangere være lige saa præcise til at møde paa Tribunen som Mændene?

Efter Koncerten et muntert Bal.

Værd at lægge Mærke til.

Frk. Rosa Braunschweig har overtaget Direktionen af et Teater i Spondon og i Steglitz, og vil der oprette Forsøgstheatre for unge Skuespillere og Skuespillerinder, som der kan prøve deres dramatiske Talent og uddanne sig videre.

Den sidste Statistik i Japan viser, at der findes mange flere Mænd end Kvinder.

Kvinderne kender ikke deres egne Evner og Begavelse, thi de har aldrig brugt dem. Efter St. Mill.

Meddelelser.

Alle, der ønsker at holde Kvindebladet „Hvad vi vil" i Oktober Kvartal, mindes om, at Bladet maa være bestilt og betalt **hos Posten inden den 27. September**, hvis Uregelmæssigheder i Forsendelsen af Bladet skal undgaas.

---

4)

Dolce far niente.

Af

Johan Nordling.

Hun kunde sidde i Timevis nede ved Stranden, med Blikket rettet ud over Havet, som i lange, rullende Dønninger skyllede ind over hendes Fødder, og kun drømme, drømme, hun vidste ej om hvad. Men hørte hun Alm komme — hun kendte saa godt de lette, hurtige Skridt — da strømmede pludseligt alt Blodet til hendes Hjerte, hendes Puls bankede, hendes Kinder glødede og frygtsom lig Strandmaagen sneg hun sig opad Skoven til.

* * *

Da han vaagnede om Morgenen og trak Rullegardinet op, var Himmelen graa, og graa var Luften, Havet, Stranden, Stormbygerne piskede Regnen mod Ruderne, saa den drev ned ad Karmene.

Det var trist, forfærdeligt trist. Frokosten smagte ham ikke, og da han havde røget sine to Cigarer, stod Røgen saa kvalmende tyk under det lave Loft, at han maatte aabne Vinduet for at faa den ud. Regnen piskede nu langt ind paa Gulvet, Pelargonien blæste om og Gardinerne reves i Stykker, saa han skyndsomt maatte lukke igen, og saa var den Fornøjelse forbi.

Han havde nogle gamle Numre af Dagens Nyheder, og dem læste han atter igennem fra Ende til anden med Avertissementer og det hele; bandede over Adressen fra Sødermanland og spekulerede i Ægteskabstilbudene paa sidste Side. Men saa blev han ogsaa ked deraf, rejste sig i daarligt Humør op af Sofaen og gik ud i Køkkenet, der laa lige udenfor Kammeret.

Grete sad alene ved Vinduet med sit Sytøj. Fa'er var paa Søen, og Mo'er var roet over til Dalarø allerede tidligt om Morgenen, før det begyndte at regne, for at faa et Plaster til sin daarlige Fod.

Da hun saa' Alm rejste hun sig for at gaa ind. Men han kom hende i Forkøbet, stillede sig foran Døren og holdt hende fast ved Armen. Hun blev rød som en Pæon, slog Øjnene ned og søgte at komme løs.

„Hvorfor flyer Du mig, Grete?" spurgte han alvorligt Hun svarede ikke.

„Tror Du ikke, jeg har mærket det? Jo, det har jeg. Du undviger mit Blik. Det er, som kunde Du ikke taale Synet af mig, og blot jeg nærmer mig, gaar Du din Vej. Hvad har jeg forbrudt? Saa svar mig dog — svar."

Hun sagde ikke et Ord. Hævede ikke Blikket. En Hulken vilde arbejde sig frem, men hun undertrykte den.

„Før havde vi det ikke paa den Maade", sagde han. „Men hvorfor plager vi dog hinanden saaledes. Kom lidt ind til mig og lad os snakke sammen. Vi to Eneboere maa vel se til at holde hinanden med Selskab;" og han gjorde et svagt Forsøg paa at le ugenert.

Han skød hende sagte foran sig ind i Kammeret og fik hende til at sætte sig i Sofaen.

Selv gik han med lange, tunge Skridt frem og tilbage paa Gulvet, Hænderne holdt han paa Ryggen, Øjenbrynene var sammentrukne.